

ИГРИ И ЗАБАВИ

Отъ този брой нататък започваме да даваме редица много интересни забавни занимания за нашите читатели, придружени съ с объяснителни снимки. Ето защо, следете редовно в „Барабанче“.

Най-добрата почивка при разходка

Ние съветваме нашите читатели на разходка да сядат за почивка по следния начин: всички застават въ кръгъ, единъ задъ другъ. Следъ това всѣки, който стои отпредъ, сяда на колѣното на другаря си, който стои задъ него. Всички седатъ, всички почиватъ,—какво по-хубаво!

Следва: „Чудното копие“

— Какъ може да бжде хемъ умрѣла, хемъ жива!

— Лафъ олсунъ, бѣ комшу . . . Веръ биръ джигаръ тутунъ!*)

Чичо Драганъ бръкна въ пояса, извади кутия и му даде цигара. Запушиха. Манго духна пушека презъ носъ и подхвана пакъ:

— Живъ да ми си, комшу! Злато сарсѣ имашъ! Да ти дава Господъ сарски да живѣешъ!

— Аминъ, Манго! И на тебе да даде кола съ хлѣбъ да карашъ . . .

— Медена ти уста, чорбаджи Драгане! А сига, аку ша ми слушашъ да ти казвашъ друго: комшу, ша ти моламъ да ми давашъ идинъ гащити сламата, магарето да ручашъ, зере гладна ша умирашъ!

Драганъ разбра, че му казва да му яде магарето, ядоса се страшно и викна сърдито:

— Ахъ, твоята душица циганска, проклета!

И грабна остена отъ колата, та подгони Манго, който се изплаши и хукна навънъ къмъ своята катуна.

Тамъ отново седна край огнището и пакъ дълбоко се замисли. И науми: щомъ не даватъ слама — самъ да си открадне.

Когато заспа всичко живо и черната нощъ покри влажната земя, Манго нарами скжсанитѣ гащи, прескочи дерето и влѣзе въ двора на Драгана. Отиде при камарата съ слама и напълка гащитѣ до горе. Щомъ свърши

*) Този изразъ значи: да се намѣримъ на дума, бе съседе . . . дай една цигара тютюнъ.

ПѢСНИ ЗА МАЛКИТѢ

Люлчина пѣсень

Кротко мама е заспала.
Нека сладко си поспи!
Цѣла нощъ е будна бдѣла.
Всичко тя за насъ търпи.
Нани, нани, мили бебко,
нанкай какво дете,
че и кака е заета,
има много да четѣ!
Че е кака ученичка,
трѣбва всичко да си знай;
мързеливко го наричатъ,
кой не учи, а играй.
Нани, нани, мили бебко,
нанкай, кака те люлѣй;
спи ми сладко и не трепкай,
кака пѣсничка ти пѣй!

Дим. Христовъ

Проф. Кастелъ изчислилъ, че единъ приказливъ човѣкъ произнася ежедневно срѣдно 20,000 думи.

Подкрепете вашето другарче Барабанче!

Барабанче готви изненади!

Йосифъ Сжбевъ

Патилата на Манго

Весели случки (2)

това, метна ги на гърба си и потегли обратно за катуната. Ала тъкмо да прескочи пакъ дерето, лавна куче. Той помисли, че сж го видѣли съ крадената слама на гърба. Ужасенъ страхъ скова клетото му сърдце. И намѣсто да стъпи на камѣка, за да прескочи дерето, той цапна въ водата, изгуби равновесие и плесна по коремъ въ нея, а връзъ него гащитѣ съ сламата.

Манго си помисли: нѣкой го натисна.

Цѣла нощъ лежа въ плитката вода, безъ да смѣе да повдигне глава и да види кой го тѣй натиска.

Сутринта, когато вече се разсъмна, Манго доби куражъ, извърна се та погледна и, като видѣ, че го натискатъ гащитѣ съ сламата, усмихнато рече:

— Ехъ, мой мили гащи, знамъ, че

Тракийска есень

Тази есень пакъ донесе хладъ изъ пуститѣ поля.
Ношемъ вихъртъ невеселъ шибя беднитѣ села.
Птицитѣ сж отлетѣли къмъ далечнитѣ земи.
Тукъ изъ пѣтищата бѣли прахъ на облаци дими.
Само нѣкой ще се мърне изъ лозята пусти пакъ.
Ще прелитнатъ врани черни съсъ зловещъ и остъръ гракъ.
Край огнищата се гушимъ щомъ нощта простре крила.
Дѣдо кротко, простодушно пуши своята лула.
Нѣкжде момиче пѣе — бисерниятъ гласъ трепти.
Като въ люлка ни люлѣятъ несънувани мечти.
Мжжки гласъ се нейде рони грѣденъ, топълъ и могъщъ и въ оголенитѣ клони трепна вихъръ изведнажъ.
Сякашъ нѣкой че изплака, изоставенъ и смутенъ.
И низъ Тракия, срѣдъ мрака, литна съскащъ и студенъ.

Страхилъ Рилецъ

Печатница „Братство“ — София

ти натискашъ, ама рекълъ самъ си да видимъ какъвъ ша пиравишъ!

Когато пѣкъ, подиръ малко, Марта се укроти и Слънчо огрѣ отново земята, Манго излѣзе на припекъ, за да се изсуши. Той се пакъ зарадва и на Марта дума.

— Смѣй се, Марто, смѣй се! Нѣма тебъ да сърди. Само немой да плаши копривата и киселеца, зере ша пукнишъ гладна сиганшетата и мойта милата магарето.

Ала Марта не кротува дълго. Следъ два часа тя пакъ се разбѣснува. Слънчо и Манго се изплашиха и побързаха да се скриятъ: единиятъ задъ сивитѣ облаци, които запълзѣха по небето като чудовища, а другиятъ — въ скжсаната катуна край тлѣещия огънь.

Манго на воденица

Гладенъ бѣше Манго. Гладни бѣха и Манговица, и циганчетата, и магарето. Дето се казва: отъ гладъ бѣха се извърнали, а коремитѣ имъ бѣха залепнали вече за грѣбнацитѣ и ушитѣ изтънѣли, та презъ тѣхъ можеше да се вижда и нощно време.

А и проклетата Марта, каточе ли на пукъ, не искаше да хване и върже побѣсенелитѣ хали, които смразяваха и не даваха на копривата, киселеца и лапада да се покажатъ навънъ. Пѣкъ и селянитѣ привършиха вече брашното и не бѣха така щедри къмъ гладния циганинъ, когато отиваше да проси. Най-често той почна да се връща въ катуната безъ корица хлѣбецъ. Ала гладно не се стои. Така или иначе, трѣбва хлѣбъ или брашънце да се намѣри.

(Следва)